

DJURÄLSKARE. Lou Kocklys hjärta slår främst för hundar men hon tar hand om alla djur. Framför allt sin blandrastik Alma och sin systers border collie-blandning Mitzie.

Grattis!
Lou Kockly
Årets Hundvän
2009!

Engagererad

Namn: Lou Kockly.

Ålder: 29 år.

Familj: Mamma, pappa, syster och pojkvän.

Hund: Blandrasen Alma, 4 år.

Bor: I Solna.

Yrke: IT-koordinator.

Aktiv: I Animal Protection Network, Djurens Rätt, Katastrofhjälp för fåglar och vilt.

Nu är vinnaren utsedd!

Lou satsar allt för att stoppa slakten

För Lou går utsatta hundar före allt. Hon räddar dem undan slakt och misär, tar hand om dem och älskar dem. Oavsett vad det kostar henne.

TEXT IRMI PERSSON FOTO THOMAS CARLGREN & PRIVAT

Hon har sett en del, Lou Kockly från Solna utanför Stockholm. Hundar som tvingats in i så trånga burar att de kvävts, färska blod- och inälvsspår i illegala hundslakterier, vuxna män som stenar hundar till döds för nöjes skull. Lou ser det som sin livsuppgift att hjälpa de utsatta djuren.

– För mig går djuren alltid först och det vet min pojkvän och min familj. Det är de som får se baksidan av engagemanget, som att jag hellre firar jul med 450 hundar på ett räddningscenter i Asien än hemma med dem.

LOU ÄR AKTIV i djurskyddsorganisationen Animal Protection Network (APN) som verkar för att stoppa slakt och tortyr av hundar och andra djur i Asien. Den 1 december 2009 reste hon för tredje gången till Filippinerna för att jobba som djurvårdare och utbildare på AKF Rescue and Rehabilitation Center, en systemorganisation till APN. Centret är ett hem för hundar som övergivits, misshandlats och räddats från illegala slakterier. Där hjälper Lou till med vaccinationer och assisterar veterinärerna. Hon är också med och utbildar människor i hur de ska ta hand om sina hundar.

– Många har hundar som sällskapsdjur på Filippinerna, men kunskapen om hur man ska behandla dem är inte alltid den bästa. Folk är till exempel jätterädda för rabies och lyfter hundarna i bakbenen för att komma så långt från munnen som möjligt. Jag försöker lära dem att de ska lyfta under rumpan och magen i stället för att inte skada hunden men också för att minska risken för att bli bitna.

För det allra mesta tas Lou och hen-

nes lokala kolleger väl emot. De är noga med att aldrig tränga sig på och i samband med utbildningarna erbjuds möjligheten att kastrera och vaccinera hundar mot de vanliga sjukdomarna parvo, valpsjuka och rabies.

– De 5 000 kronorna som jag fick i pris av Härliga Hund räcker till 300 doser vaccin, så de pengarna är mycket välkomna.

Trots att det är olagligt, och trots att många filippinier gillar hundar, är efterfrågan på hundkött stor. Innan de slaktas lever hundarna i misär.

– Jag har själv varit med och gjort tillslag mot illegala slakterier i djungeln och de flesta av hundarna är fruktansvärt illa där. De sitter hopträngda i pyttesmå burar där hundarna som ham-

nat underst kvävts till döds. För att de inte ska kunna skälla eller bitas har deras munnar snörts ihop med nylontråd.

Räddningsaktionerna är långt ifrån

riskfria och AKF gör dem tillsammans med polisen. Senast Lou var med vid ett tillslag stormade poliserna slakteriet och slaktarna flydde hals över huvud ut i djungeln. Bakom sig lämnade de 49 panikslagna hundar och en överväldigande stank av blod, avföring och skräck. Slaktandet hade redan hunnit börja. På golvet låg macheter och inälvor slängda.

SÅ FORT POLISEN förklarar området som säkert gick Lou och representanterna från AKF in och befriade de hundar som klarat sig undan slakten.

– Det man får se är hemskt, men gråter, det gör man först efteråt. Man behöver få älta

DUSCHDAGS. En av de 450 hundarna på räddningscentret i Filippinerna får en uppfräschning under Lous besök i december 2009.

PÅ TUR. I somras jobbade Lou med gatuhundar i Spanien. Här är de på promenad i bergen.

det man sett och berätta historien många, många gånger innan det är färdigbearbetat. Ett annat sätt att hantera det man upplevt är att gömma sig bakom humor. Man får en fruktansvärd galghumor, jag vågar knappt berätta vad vi skämtar om. Det är svårt att förstå när man inte har varit där.

Alla de 450 hundar som bor på räddningscentret just nu kommer från olika slakterier. Det finns gott hopp om att majoriteten ska få nya, bra hem för efterfrågan är stor. De hundar som är så skadade att de inte är lämpliga som familjehundar får bo kvar på centret. ▶

Hjälp hundarna

■ **BLI MEDLEM I APN**, läs hur du gör på webbplatsen www.animalprotection.se.

För att skänka ett engångsbelopp, sätt in pengar på APN:s bankgiro 5829-8373 eller postgiro 26 22 49-6. Märk insamlingen LOU om du vill att summan skall gå till hundarna i Filippinerna. Det kostar 90 kronor att rädda ett liv.

Alla bidrag går raka vägen till Asien. APN har inga kontor, löner eller andra administrativa "hål" som slukar pengar.

APN är en svensk ideell organisation som grundades 2004 i Stockholm. Syftet är att stoppa slakten av katter och hundar samt exploateringen av björnar inom gallindustrin i Asien.

APN stöder viktiga projekt med praktiskt arbete i Asien och med ekonomiska resurser från Sverige.

Motivering

Med outtröttligt engagemang arbetar Lou Kockly för att förbättra den svåra situationen för hundar i Asien. Hon strävar efter att påverka politiker att skärpa djurskyddet och gör konkreta insatser för att rädda hundar undan slakt på Filippinerna. Hon riskerar sin egen säkerhet och satsar både tid och pengar i kampen för hundarna.

VÄLKOMMET. De 5 000 kronorna räcker till 300 doser vaccin mot valpsjuka, parvo och rabies.

► Enligt Lou är traditionen att äta hundkött inte särskilt gammal i Filippinerna. Den kommer från länder som Kina och Korea där hundkött är både lagligt och ganska vanligt. Köttet ses som en potens- och energihöjare.

– De tycker att hunden är en själfull och energifylld varelse. Många tror att de egenkaperna överförs på människor via köttet.

Under en av sina resor till Filippinerna utgav sig Lou för att vara student med matkultur som huvudämne. Hon bjöd två män på restaurang mot att de berättade om hundköttstraditionen.

– De beställde och in kom ett hundkranium, intakt med tänder och allt. Männen bände isär det, tog ut hjärnan och doppade den i chili. När de hade ätit klart berättade de hur

de kände sig mer macho. Jag höll på att börja kräkas men det var ju bara att hålla god min.

Hundrestauranger är illegala men kan ändå erbjuda hundkött relativt öppet. Filippinerna är ett korrupt land där det är lätt att muta livsmedelsinspektörer och andra myndighetsrepresentanter.

LOU RESER TILL FILIPPINERNA ungefär en gång om året och stannar då i en månad. Övrig tid jobbar hon med att påverka politiker lokalt och via olika länders ambassader, ta hand om skadade vilda djur och på gatuhundsorganisationen SOS Animals i Spanien. Hon tjänar inte en krona på det, tvärtom.

– Jag tar pengar ur egen ficka för att ha råd och så försakar jag annat. Min semester

består i att jag åker jag till Spanien eller Filippinerna och jobbar sju dagar i veckan.

Hemma i Sverige skojar Lous vänner om att hennes lägenhet är ett zoo. Även på jobbet blir hennes engagemang ibland en källa till munterhet hos arbetskamraterna. Det händer att Lou har med sig igelkottsungar i en bur till kontoret för att de måste matas med jämna mellanrum under dagen. Eller att hon tar en tretimmars lunch för att åka och rädda en svan som fått en krok i näbben i någon sjö.

– Jag har varit med i APN i tre år, i Djurens Rätt så länge jag kan minnas och i Katastrofhjälp för fåglar och vilt sedan slutet av 1990-talet. Det är fullt upp med djuren hela tiden. Så utmärkelsen Årets Flickvän kommer jag aldrig att få, haha! ■

Hederspristagarna 2009

■ Fem hedersnämndaren har presenterats i nummer 11 och 12 2009.

Aktiva hundar i Linköping.

Frida Berntzon och Angelica Larsson med projektet Guldrossetten.

Sveland i Hässleholm.

Hedbergs mekaniska i Habo.

Veterinären Gustaf Svensson i Göteborg.

